

Յանապատէն Սուր ցԲէկեւեփոն,
Ծփայր բաղմերամ՝ կարաւանն անհուն,
Ո՛չ թիւ գոյր մարդկան, ո՛չ հօտից խաշանց,
Ո՛չ համար ջոկոց կրրաստուց, եղանց,
Հանգոյն մրկանանց հեղեղիչ տարեր,
Ընդուլ ծածանին ի շարժ և յերեր,
Նմանեալ ուղիից հոսանաց գարնան,
Ո՛չ որոշի՝ թէ ո՞ր գան, ո՞ր դառնան.
Զի որք ղընն զոտս ծագ յանապատին,
Ճանաչին և եթ՝ թէ ընդ ծով անցին,
Իսկ որք տակաւին կան ի տաշտ ծովուն,
Զոր ցամաքիցոյց շունչ հարաւ հողմոյն,
Երևէր՝ թէ կան անշարժ ի հունին,
Ըստ քայլ քայլ թուեն զչափ ծանծաղին,
Սակայն՝ ոչ այդպէս. այլ արագ ձեպին,
Ճողուրել զանձինս յանգերծ վրտանդէն,
Զի գայր Փարաւոն վից հարիւր կառօք,
Վառեալ ըիւրաւոր հեծեալորօք,
Ընդէր այս փախուստ, հետապնդութիւն,
Ըս ի՞նչ ահ, երկիւզ, անսանձ բարկութիւն,
Մի՞թէ՞ նոր ինչ է. զի յեզիպոտէ,
Ըզգաց և աղանց գաղթական խուսէ:

(Մ. Զ. Գ. Ա. Յ. Ի. Ն.)

Ա. Ն. Ի.

Ի ցողածաւալ պահուն արեգին,
Մինչ երգէր սոխակ զվարդ նաղելին,
Նաղելին և իմ՝ չքնաղ. Հայաստան,
Տխուր աւերօք գայր ինձ յիրեան,
Զի՞արդ ժուժայր սիրտ Հայկազեան ճեփաւ,
Յուրախութեան կալ ի տեսարանիս.
Ուստի ծեծելով զիմ՝ կուրծ ցաւագին,
Զու անկեալ հասի յԱնի լալագին:

Զայն հռչակելի թագուհին Անի,
Խորին լուծեամբ պատեալ, ո՛հ տեսի.
Վեհ Բագրատունեան Աթոռ և պալատ,
Յերկիր խորտակեալ՝ համակ մամուլապատ,
Անդ հազար և մի խորանք վեհափայր՝
Համակ հիաքանչ նկարուք շինեալ,
Յոգունք ընդ հողով ողջ թաղեալ կային,
Այլք կիսականգուն կացեալ տիրագին:

Բայց առաւել խոր կարեւրէր ի սիրտ
Աղետարչ եղէ ընդ գործս Բաժնանց բիրտ,
Որք վեհէն զորմունս սուրբ Եկեղեցեաց,
Բակեալ՝ կրէին ի շինութիւնս տանց,
Ըրի՛ մի՛ ողորար զաւակ Հայկազեան՝
Ի տես այսոցիկ կրրից վատութեան.
Մինչև ցեղը ննջես, Ազգ իմ՝ սիրական,
Զի՞ք ի քեզ եռանդ, վեհ ՈԳԻ Հայկեան,
Տես, ո՛չ սոսկ Անին երբեմն մարդաշատ,
Ըյլ և Արմաւիր, Գուգին, Արտաշատ,
Համայն անտերունչ զոհեալ հրնութեանց,
Ոչ ևս են պարծանքք մերոց Հայրենեաց,
Ի նոսին բունեն Աղուէս, Նապաստակ,
Ի բեմն Խորանաց տաճեն զիւրեանց ձագ,
Յորս, ո՛հ, էր երբեմն՝ Պատարագ Բրիտոս,
Պաշտէր փառաւոր ի ձայնս օրհնորդուս,
Գալարին աղիքս ի յուշս անցելոց,
Թորին արտասուք ի կականս ողբոց,
Եւ ի տես սոցա ուխտեցի ուխտ սուրբ,
Սիրել զՄիութիւն սիրոյն վեհապանծ:
Որ ըզսխրալիս կանգնեացն Միութիւն,
Նախանձ չարն չրջեաց ճիւղաց ի բուն,
Ուստի ո՛վ Ազգ իմ, սիրեա՛ զՄիութիւն,
Որով ըզնախկին գոցես ճոխութիւն:
Ուրախէ՛ր Մերքիւ Ըհանալարեանց.

Ա. Զ. Գ. Ա. Յ. Ի. Ն.

Վ. ՍԵՄ. ՄԵԼԻՔՈՒՆ ԽԱՆ

Ի Ս. ԷԶՄԻԱՄԻՆ.

Բարեկարգիչն Պարսկաստանի (Նաղիմ—իւլ—
Միւլք) Վսեմափայլ Մելքոն Խան՝ որ լիազօր
ղեկավարութեամբ կ'ընայ յԵրոսլա, և ի Պարս-
կաստանէ հասեալ յԵրևան, ի յաջորդ աւուրն ի
26 ն ամսոյս եկաւ ի Մայր Աթոռս Հայաստա-
նեայց ի Ս. Էջմիածին՝ յուխտ և յերկրպագութիւն
Սրբազան Վայրիս և մեծափառ Սրբութեանց՝
ևս յայցելութիւն Վեհ. Հայրապետի Ազգիս: